

Sygn. akt V U 618/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2012 r. w Kaliszu

odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 25 stycznia 2012 r. Nr (...)

w sprawie A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 25 stycznia 2012 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. G. prawo do emerytury poczynając od dnia 02 grudnia 2011 roku.

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującego kwotę 60 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił A. G. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Spółdzielni (...) w T. w latach 1979-84 oraz zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w T. w latach 1974-76, albowiem wnioskodawca nie przedłożył odpowiedniego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. G. wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy we wskazanych latach jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. G., urodzony dnia (...), w okresie 15.05.1974 r. – 03.08.1976 r. oraz w okresie 04.01.1979 r. – 15.04.1984 r. był pracownikiem Gminnej Spółdzielni (...) w T. zatrudnionym na stanowisku traktorzysty (dowód: świadectwo pracy k.12 akt rentowych). W ramach stosunku pracy odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy ciągnika rolniczego. Pojazdem tym z dołączonymi przyczepami odwołujący wykonywał prace w transporcie

przewożąc materiały z do magazynów spółdzielni oraz z magazynów do odbiorców (dowód: zeznania świadków: H. D., M. Z., zeznania odwołującego). W okresie 01.12.1976 r. – 14.07.1978 r. był pracownikiem Spółdzielni (...) w T.na stanowisku traktorzysty (dowód: świadectwo pracy k.11 akt rentowych ZUS). W ramach stosunku pracy, odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy ciągnika rolniczego. W okresie prac polowych w rolnictwie, odwołujący wykonywał zlecone mu przez pracodawcę prace ciągnikiem na polach rolników. W okresie zimowym odwołujący działając również na zlecenie pracodawcy, wykonywał prace transportowe kierując ciągnikiem. Innych prac odwołujący nie wykonywał (dowód: zeznania świadków: J. P., Z. S., zeznania odwołującego).

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 29 lat 5 miesięcy i 24 dni. ZUS zaliczył odwołującemu okres pracy w warunkach szczególnych w rozmiarze 7 lat 5 miesięcy i 17 dni przypadający w całości poza badanym okresem. (bezsporne)

Od dnia 2000 r. odwołujący nie pozostaje w stosunku pracy (dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS).

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę dokumentom: świadectwom pracy w aktach ZUS. Sąd dał również wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków oraz zeznaniom odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.)/ ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęły:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał od dnia 15 maja 1974 r. do dnia 3 sierpnia 1976, od dnia 1 grudnia 1976 r. do dnia 14 lipca 1978 r. oraz od dnia 4 stycznia 1979 r. do dnia 15 kwietnia 1984 r. pracę traktorzysty. Była to praca wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca ta spełniała warunki wymienione w wykazie A dział VIII punkt 3 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Doliczenie tego okresu, wynoszącego ponad 8 lat do okresu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS sprawi, iż odwołujący legitymuje się wymagany co najmniej 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego kolejnego warunku koniecznego do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 29 letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania orzeczenia miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Nie pozostawał w stosunku pracy.

Odwołanie zatem jako uzasadnione prowadziło do zmiany zaskarżonej decyzji jak w punkcie 1 sentencji wyroku. O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c.